

บทคัดย่อ

การตีความความกำกวมทางวากยสัมพันธ์ ในประโยคภาษาอังกฤษโดยนักเรียนไทย ที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการตีความประโยคภาษาอังกฤษที่มีความกำกวมโดยกลุ่มเจ้าของภาษา และกลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตีความประโยคกำกวมจำนวน 30 ประโยค คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าของภาษา 10 คน กลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูง 20 คน และนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำ 20 คน

ผลปรากฏว่ากลุ่มเจ้าของภาษาสามารถตีความประโยคกำกวมได้ตรงตามเป้าหมายร้อยละ 96.8 กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงตีความตรงตามเป้าหมายร้อยละ 93 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำตีความตรงตามเป้าหมายร้อยละ 69.25 กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงจะตีความประโยคกำกวมได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำ ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าของภาษาและกลุ่มที่มีประสบการณ์สูงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.152$) แต่ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าของภาษาและกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.00$) การตีความความกำกวมของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.00$) การตีความความกำกวมของกลุ่มต่ำเทียบกับเจ้าของภาษาและเทียบกับกลุ่มสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 82.479, P = 0.00$)

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าระดับของประสบการณ์ทางภาษามีผลต่อการตีความสำหรับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การศึกษาการตีความประโยคคำถามนี้ชี้ให้เห็นปัญหาในการตีความของนักเรียนไทยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปได้

Abstract

Interpretation of Syntactic Ambiguity in English Sentences as Demonstrated by High and Low Competence Thai Learners

The objective of this research is to analyze and compare English sentence syntactic ambiguities with their interpretations by native speakers and English language learners. Thirty ambiguous English sentences were used as the foundation for the study; divided into three types: simple sentences, compound sentences and complex sentences. Three sample groups were set up: 1) 10 native speakers; 2) 20 non-native students with high English language competence; 3) 20 non-native students with low English language competence. The results showed that the native speakers correctly interpreted 96.8% of the ambiguous English sentences. The high competence language learners correctly interpreted 93% of the ambiguous English sentences, and the low competence English language learners correctly interpreted 69.25% of the ambiguous English sentences. The high competence English language group was able to interpret the ambiguous English sentences to a similar success rate as the native speaker group, and far more successfully than the low competence English language learner group. The difference between the native speaker group and the high competence group was not statistically significant ($P= 0.152$) whereas the difference between the native

speaker group and the low competence group was statistically significant ($P = 0.00$). The difference between the high competence group and the low competence group was also highly significant ($P = 0.00$). The differences between the low competence/high competence groups and the high competence/native speaker groups was also shown to be statistically significant ($F = 82.479, P = 0.00$). The study demonstrates that second language learner levels of competence affects the ability to interpret ambiguous English sentences. This study highlights the problem 'interpretation of ambiguity' and offers some suggestions for English language instruction.

การตีความความกำกวมทางวากยสัมพันธ์
ในประโยคภาษาอังกฤษโดยนักเรียนไทย
ที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

สุวิชา ถาวร*
Suwicha Thaworn

บทนำ

ประโยคกำกวม (ambiguous sentences) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในภาษา ในทางภาษาศาสตร์ประโยคกำกวม คือ ประโยคที่มีรูปเดียวกัน แต่สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมาย (Lyon, 1977:396) เช่น

(1) Mary likes sweet apples and biscuits. สามารถตีความได้เป็น ก) [Mary likes [sweet apples] and biscuits.] คือ แมรี่ชอบแอปเปิ้ลที่มีรสหวานกับขนมปังที่ไม่ได้มีรสหวาน ข) [Mary likes sweet [apples and biscuits].] คือ แมรี่ชอบแอปเปิ้ลและขนมปังที่มีรสหวาน

* นิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความกำกวม (ambiguity) เกิดขึ้นได้ทั้งในระดับคำ (lexical ambiguity) และในระดับโครงสร้าง (syntactic ambiguity) ประโยคกำกวมเกิดจากประโยค มีรูปแบบทางโครงสร้าง (syntactic representation) เหมือนกัน แต่มีรูปแบบทางความหมาย (semantic representation) แตกต่างกัน

(2) The boy and the girl's uncle stay to dinner. (Tallerman, 2005)

(3) They can fish. (Lyon, 1979)

ประโยค (2) เป็นความกำกวมในระดับโครงสร้างซึ่งเกิดขึ้นจากความซับซ้อนในการสร้างประโยค ทำให้สามารถตีความได้หลายอย่าง อาจหมายถึง เด็กผู้ชายกับลุงของเด็กผู้หญิง หรือลุงของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายก็ได้ ประโยคที่มีความกำกวมในลักษณะนี้เรียกว่า Bracketing (Brown and Miller, 1980) ในประโยค (3) เป็นความกำกวม ซึ่งเกิดขึ้นจากคำหลายหน้าที่ คือ can เป็น modal auxiliary หรือ transitive verb ก็ได้ ในขณะที่ fish เป็น intransitive verb หรือ noun ก็ได้เช่นกัน ประโยคที่มีความกำกวมรูปแบบนี้ Brown and Miller (1980) เรียกว่า Labelling

ในงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาไปที่การตีความประโยคที่มีความกำกวมทางโครงสร้างแบบที่เรียกว่า Bracketing (Brown and Miller, 1980) ซึ่งเป็นความกำกวมที่เกิดจากโครงสร้างส่วนประกอบ (constituent-structure) ทำให้สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมาย โดยศึกษาว่ากลุ่มเจ้าของภาษา และกลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่างกันตีความประโยคกำกวมอย่างไร โดยคาดว่านักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์สูงจะสามารถตีความประโยคกำกวมได้ดีและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา มากกว่านักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์ต่ำ

การศึกษาคำกริยาที่มีความกำกวมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงและต่ำนี้มีสมมติฐานว่า ความแตกต่างในการเข้าใจประโยคเกี่ยวข้องกับระดับประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษา ผู้ที่มีประสบการณ์สูงจะเข้าใจและสามารถตีความความหมายของประโยคกำกวมได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำ โดยการศึกษานี้มุ่งเปรียบเทียบภาษาในระหว่างของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) ของภาษาในระหว่างของนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่างกัน เปรียบเทียบการตีความของเจ้าของภาษา จะทำให้ผู้สอนทราบว่ามีปัญหาที่แท้จริงของผู้เรียนคืออะไร ความรู้นี้จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดและเกิดความเข้าใจ กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Corder, 1981) ในการศึกษาจะอธิบายตามแนวคิดเรื่องภาษาในระหว่าง (Interlanguage) ซึ่งเป็นภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนาของผู้เรียนไปสู่ภาษาเป้าหมาย (Target language) เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและอาจเกิดภาวะคงตัว (Fossilization) ได้ระหว่างการพัฒนา (Selinker, 1972) นักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงจะใช้ภาษาได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากกว่านักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำ ข้อมูลจากการศึกษานี้ยังช่วยให้เห็นถึงสภาพปัญหาของนักเรียนไทยที่มีต่อการตีความประโยคกำกวมที่มีความซับซ้อนแตกต่างกัน

การดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคำกริยาที่มีความกำกวมทางวากยสัมพันธ์ ประกอบด้วยประโยคกำกวมในภาษาอังกฤษ 30 ประโยคจากหนังสือตำราบทความวิชาการที่สรุปเรื่องความกำกวม ประโยคในเครื่องมือนี้จำแนกได้

3 ประเภท คือ

1) ประโยคความเดียว (simple sentence) เช่น The dog bit the man in the bathroom. (Brown and Miller, 1980:81)

2) ประโยคความรวม (compound sentence) เช่น Martha loves teaching and tending small children. (Praromrat Jotitkashira, 2006:387)

3) ประโยคความซ้อน (complex sentence) เช่น John told us that Mary died yesterday. (Ha, 2005:112)

เครื่องมือนี้ได้นำไปทดลองก่อนใช้ โดยนำไปให้เจ้าของภาษาจำนวน 10 คนตีความ เพื่อยืนยันว่าประโยคที่เลือกมาตามทฤษฎีทั้ง 30 ประโยค เป็นประโยคกำกวมจริง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มเจ้าของภาษา 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเดียวกับ 10 คน ซึ่งเป็นผู้ทดสอบเครื่องมือ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทางภาษาสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงคัดเลือกจากนิสิตอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 188 คน โดยเลือกจากคนที่มีคะแนนจากแบบสอบถามสูงสุดจำนวน 20 คน ส่วนกลุ่มประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำคัดเลือกจากนิสิตวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 133 คน แล้วเลือกจากคนที่มีคะแนนจากแบบสอบถามต่ำสุดจำนวน 20 คน ค่าคะแนนประสบการณ์เฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์สูงคือ 55.96% และกลุ่มประสบการณ์ต่ำคือ 24.40%

การเก็บข้อมูลวิจัยโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการตีความประโยคกำกวม สำหรับกลุ่มเจ้าของภาษาให้ตีความประโยคกำกวมโดย

การเขียนอธิบายความหมายข้อละสองความหมาย และส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาให้ตีความโดยแบ่งเป็นสองขั้นตอน คือ ขั้นแรกเขียนความหมายที่ดีความได้ด้วยภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับวิธีการในกลุ่มเจ้าของภาษาข้อละสองความหมาย และขั้นที่สองให้เขียนความหมายของประโยคที่ดีความแล้วเป็นภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความหมายที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ว่ามีความเข้าใจตามที่เขียนประโยคภาษาอังกฤษออกมาหรือไม่ จะได้จำนวนข้อมูลจากกลุ่มเจ้าของภาษา 600 ประโยค (30 ประโยค x 2 ความหมาย x 10 ผู้ทดสอบ) กลุ่มที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแบ่งเป็นข้อมูลความหมายภาษาอังกฤษกลุ่มละ 1,200 ประโยค (30 ประโยค x 2 ความหมาย x 20 ผู้ทดสอบ) สองกลุ่มรวมเป็น 2,400 ประโยค และข้อมูลภาษาไทยกลุ่มละ 1,200 ประโยค สองกลุ่มรวมเป็น 2,400 ประโยค รวมข้อมูลประโยคที่ดีความทั้งสิ้น 5,400 ประโยค โดยข้อมูลภาษาไทยนั้นใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนไทยเท่านั้น

นำข้อมูลความหมายภาษาอังกฤษของประโยคคำถามที่ได้จากการตีความของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมาพิจารณาการตีความ โดยวิเคราะห์การตีความของกลุ่มเจ้าของภาษา เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มเจ้าของภาษากับกลุ่มที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา เปรียบเทียบกลุ่มเจ้าของภาษากับกลุ่มประสบการณ์สูงและต่ำ และเปรียบเทียบการตีความระหว่างกลุ่มประสบการณ์สูงและประสบการณ์ต่ำ

ผลการวิจัย

ผลในการตีความจำนวน 30 ประโยค โดยแบ่งเป็นประโยคความเดียว (simple sentence) ประโยคความรวม (compound sentence) และประโยคความซ้อน (complex sentence) อย่างละ 10 ประโยค สามารถนำมา

เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มว่ามีความตรงกับเป้าหมายตามทฤษฎีและเบี่ยงเบนจากเป้าหมายตามทฤษฎี ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ปริมาณการตีความประโยคกำกวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม แสดงเป็นจำนวนประโยคและค่าร้อยละ

การตีความ	เจ้าของภาษา(N=10)		นักเรียนไทยกลุ่มสูง(N=20)		นักเรียนไทยกลุ่มต่ำ(N=20)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตีความตรงกับเป้าหมาย	581	96.8	1118	93	831	69.25
ตีความเบี่ยงเบนจากเป้าหมาย	19	3.2	84	7	319	26.58
ไม่ตีความ	0	0	0	0	50	4.17
รวม	600	100	1200	100	1200	100

ผลการวิจัยที่ได้ตามสมมติฐาน คือ กลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงหรือกลุ่มสูง สามารถตีความได้ดีกว่ากลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำหรือกลุ่มต่ำ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95% ($P = 0.000$) การตีความของกลุ่มสูงแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับกลุ่มเจ้าของภาษา แต่การตีความของกลุ่มต่ำแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) กับกลุ่มเจ้าของภาษา ผลการวิเคราะห์ทางสถิติสรุปได้ว่า กลุ่มสูงมีการตีความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากกว่ากลุ่มต่ำ ความสามารถในการตีความของนักเรียนไทยกลุ่มต่ำแตกต่างจากกลุ่มสูงและกลุ่มเจ้าของภาษาอย่างมีนัยสำคัญ

ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนไทยกลุ่มต่ำมีการหลีกเลี่ยงการตีความโดยไม่เขียนความหมายหรือประโยคใด ๆ เลย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยจะปรากฏเป็นคู่เพราะหนึ่งประโยคตีความได้สองความหมาย ซึ่งการ

หลีกเลี่ยงนี้จะพบเฉพาะในกลุ่มต่ำเท่านั้น

ในตารางที่ 2 มีการจำแนกการตีความของประโยคตามความซับซ้อน เป็น 3 ประเภท คือ ประโยคความเดียว (simple sentence) ประโยคความรวม (compound sentence) ประโยคความซ้อน (complex sentence) เพื่อจะ พิสูจน์สมมติฐานที่ว่าความซับซ้อนของประโยคมีผลต่อการตีความของกลุ่ม นักเรียนไทย โดยเชื่อว่ายิ่งประโยคที่มีความซับซ้อนมากความสามารถในการตีความของนักเรียนไทยก็จะลดลง ดังรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ปริมาณการตีความประโยคกำกวมของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามประเภทของประโยค

ประโยค	การตีความ	เจ้าของภาษา (N=10)		นักเรียนไทยกลุ่มสูง (N=20)		นักเรียนไทยกลุ่มต่ำ (N=20)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Simple sentence	ตีความตรงกับเป้าหมาย	194	97	374	93.5	302	75.5
	ตีความเบี่ยงเบนเป้าหมาย	6	3.0	26	6.5	92	23
	ไม่ตีความ	0	0	0	0	6	1.5
Compound sentence	ตีความตรงกับเป้าหมาย	194	97	357	89.25	274	68.5
	ตีความเบี่ยงเบนเป้าหมาย	6	3	43	10.75	110	27.5
	ไม่ตีความ	0	0	0	0	16	4
Complex sentence	ตีความตรงกับเป้าหมาย	193	96.5	385	96.25	255	63.75
	ตีความเบี่ยงเบนเป้าหมาย	7	3.5	15	3.75	117	29.25
	ไม่ตีความ	0	0	0	0	28	7
รวม		600	100	1200	100	1200	100

ความแตกต่างกันของการตีความในทั้งสามรูปแบบประโยค คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ความแตกต่างอันเกิดจากความซับซ้อนของประโยคส่งผลต่อการตีความที่ตรงตามทฤษฎีในนักเรียนไทยกลุ่มต่ำ กล่าวคือ นักเรียนสามารถตีความได้ตรงตามเป้าหมายมากที่สุดในประโยคความเดียว รองลงมาคือประโยคความรวม และตีความตรงตามเป้าหมายมากที่สุดในประโยคความซ้อน ลักษณะดังกล่าวไม่พบในการตีความโดยเจ้าของภาษาและนักเรียนไทยกลุ่มสูง

ในกลุ่มประสบการณ์ต่ำความซับซ้อนของประโยคมีอิทธิพลต่อการตีความได้ตรงตามเป้าหมาย คือ ปริมาณการตีความได้ตรงตามเป้าหมายลดลง เมื่อประโยคมีความซับซ้อนมากขึ้น และเมื่อประโยคมีความซับซ้อนมากขึ้นปริมาณการหลีกเลี่ยงจะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ระดับความซับซ้อนของประโยคไม่มีผลต่อการตีความของกลุ่มประสบการณ์สูง สังเกตจากประโยคความซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบที่ซับซ้อนที่สุดกลุ่มสูงสามารถทำได้ดีที่สุดและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา อาจเกิดจากผลของการเรียนรู้ (transfer of learning) กล่าวคือ ประโยคที่มีความซับซ้อนและเข้าใจยาก ผู้เรียนจะเกิดการฝึกฝนซ้ำจนเกิดความชำนาญ เป็นผลให้คะแนนการตีความในส่วนที่เป็นประโยคความซ้อนทำได้ดีกว่าประโยคชนิดอื่น แต่ในประโยคความรวมมีลักษณะคล้ายกับภาษาไทย นักเรียนกลุ่มนี้อาจละเอียดไม่ได้ฝึกฝนมากนัก ทำให้คะแนนการตีความในส่วนนี้ต่ำกว่าประโยคประเภทอื่น

ในตารางที่ 3 เป็นการจัดเรียงลำดับโครงสร้างประโยคตามร้อยละการตีความเฉพาะที่ตรงตามเป้าหมายตามทฤษฎีเท่านั้น ลำดับจากค่าร้อยละการตีความตรงตามเป้าหมายจากสูงไปหาต่ำของนักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์ต่ำแยกตามประเภทของประโยค เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะโครงสร้างมีผลต่อการตีความประโยคกำกวมแตกต่างกันออกไป ดังรายละเอียด

ดังนี้

ตารางที่ 3 ปริมาณของการตีความประโยคกำกวมที่ตรงตามเป้าหมายตาม
ทฤษฎีแบ่งตามลักษณะโครงสร้างของประโยค

ประโยค	โครงสร้างประโยค	นักเรียนไทยกลุ่มต่ำ (N=20)		นักเรียนไทยกลุ่มสูง (N=20)		เจ้าของภาษา (N=10)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Simple sentence	___ VP NP Adv (1)	35	87.5	40	100	20	100
	___ V NP PP (6)	187	77.92	227	94.58	115	95.8
	___ Adj N1 N2 (3)	80	66.67	107	89.17	59	98.3
Compound sentence	___ Adj N and N (4)	125	78.13	143	89.38	79	98.8
	N and N possession ___ (2)	53	66.25	78	97.5	39	97.5
	___ N and N PP (1)	26	65	38	95	20	100
	Adj N and N ___ (1)	25	62.5	38	95	19	95
	N and N VP (1)	23	57.5	25	62.5	17	85
	___ VP and VP NP (1)	22	55	35	87.5	20	100
Complex sentence	___ VP1 VP2 Adv (1)	35	87.5	40	100	20	100
	___ VP1 VP2 PP (1)	31	77.5	40	100	20	100
	___ NP PP RC (2)	57	71.25	79	98.75	40	100
	PP1 PP2 RC (1)	27	67.5	40	100	20	100
	___ NP1 NP2 RC (2)	51	63.75	79	98.75	38	95
	NP1 NP2 VP (1)	25	62.5	37	92.5	19	95
	___ VP1 Adv VP2 (1)	15	37.5	31	77.5	16	80
	NP PP RC ___ (1)	14	35	39	97.5	20	100
รวม		831	69.25	1116	93	581	96.8

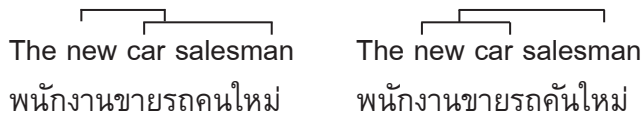
จากการผลการทดสอบในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าลักษณะ
โครงสร้างมีผลต่อการตีความประโยคกำกวมของแต่ละกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน
ออกไป ดังนี้

1. โครงสร้างแบบประโยคความเดียว (Simple sentence) ที่กลุ่มต่ำ
ประสบปัญหาในการตีความ เช่น ___ **ADJ N1 N2** : The new car sales-
man is very nice. (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2519:50) ซึ่งในภาษาอังกฤษจะ
มีการวางส่วนหลัก (head) และส่วนขยาย (modifier) ต่างจากภาษาไทย
โดยภาษาอังกฤษส่วนขยายจะอยู่หน้าส่วนหลัก แต่ภาษาไทยส่วนหลักจะ
อยู่หน้าส่วนขยาย เช่น

new	car	=	รถ	ใหม่
Modifier +	Head		Head +	Modifier

ในประโยคกำกวม The new car salesman is very nice.
อาจหมายความว่า พนักงานขายรถคนใหม่ หรือ พนักงานขายรถคันใหม่
ก็ได้ ดังนี้

ความหมายภาษาอังกฤษที่กลุ่มต่ำตีความ : *Sales man is very
nice.

ความหมายภาษาไทยที่กลุ่มต่ำตีความ : รถใหม่ของเซลแมนที่
รูปร่างหน้าตาดี

จากประโยคข้างต้นที่นักเรียนไทยกลุ่มต่ำเขียนตีความแสดงให้เห็นว่า
เมื่อไม่สามารถตีความได้จะหลีกเลี่ยงการตีความโดยการไม่เขียน
อธิบายความหมาย หรือพยายามตีความหมายเป็นความหมายใหม่ที่เบี่ยง
เบนจากประโยคเป้าหมายตามทฤษฎี โดยละส่วนที่มีความกำกวม 'the
new car salesman' ในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งกลุ่มต่ำมีการให้

ความหมายว่า ‘รถใหม่’ แต่ในประโยคภาษาอังกฤษกลับไม่พบคำว่า the new car ที่แสดงถึงความหมายว่า ‘รถใหม่’ ตามที่เขียนไว้ในประโยคภาษาไทย

2. โครงสร้างแบบประโยคความรวม (Compound sentence) ที่กลุ่มคำประสบปัญหาในการตีความมาก เช่น ____ VP1 and VP2 NP : Martha loves teaching and tending small children. (Praromrat Jotitkasthira, 2006:387) ในรูปแบบโครงสร้างนี้ความกำกวมของประโยคอยู่ที่ NP - small children ว่าเป็นกรรมของกริยา tending อย่างเดียวหรือเป็นกรรมของกริยา teaching และ tending ในนักเรียนกลุ่มคำพยายามตีความความหมายใหม่ที่เบี่ยงเบนจากเป้าหมายตามทฤษฎี เช่น

ความหมายภาษาอังกฤษที่กลุ่มคำตีความ : Martha loves teaching and tending small group of children.

ความหมายภาษาไทยที่กลุ่มคำตีความ : มารัฐชอบสอนเด็กกลุ่มเล็ก ๆ

ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเกิดจากนักเรียนไทยกลุ่มคำพยายามแปลความโดยรวมเอา teaching และ tending เป็นคำเดียวกันแล้วให้ความหมายว่า ‘สอน’ ซึ่งใช้บ่อยกว่า โดยการแปลข้ามคำ tending ที่ไม่คุ้นเคย การตีความในลักษณะที่ทำให้ง่ายขึ้นนี้สอดคล้องกับที่ Selinker (1972) เรียกว่า กลวิธีการเรียนภาษาที่สอง (Strategies of second language learning) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้อาษาที่สองโดยการพยายามทำให้ง่ายขึ้นในการเรียนรู้

3. โครงสร้างแบบประโยคความซ้อน (Complex sentence) เป็นโครงสร้างที่กลุ่มคำประสบปัญหาในการตีความมากที่สุด เช่น NP PP RC ____ : The girl in the car that needed water stopped in front of a

barn. (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2519:51) ความกำกวมของประโยคนี้อยู่ที่ that needed water ว่าจะขยาย the car หรือขยาย the girl นอกจากนี้ ความซับซ้อนของภาษาเป้าหมายในเรื่อง relative clause หรือ คุณาณประโยค ซึ่งเป็นประโยคย่อยที่ทำหน้าที่ขยายนาม สรรพนาม ในภาษาอังกฤษจะเชื่อมส่วนขยายด้วย relative pronoun ประโยคนี้การใช้ that ทำให้เข้าใจผิดได้ เพราะ that สามารถใช้ได้ทั้งกับสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต จากการตีความของนักเรียนไทยกลุ่มต่ำ พบว่ามีการตีความเบี่ยงเบนจากเป้าหมายตามทฤษฎีดังนี้

ความหมายภาษาอังกฤษที่กลุ่มต่ำตีความ : *The girl want to water stopped is in front of a barn.

ความหมายภาษาไทยที่กลุ่มต่ำตีความ : เด็กผู้หญิงต้องการที่ปัดน้ำฝนซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเกิดจากนักเรียนไทยที่เป็นกลุ่มต่ำพยายามเขียนตีความด้วยการใช้โครงสร้างที่ตนคุ้นเคยแทนโครงสร้างเดิมที่ไม่เข้าใจคือ relative clause สอดคล้องกับกลวิธีการสื่อสาร (Strategies of second language communication) (Selinker, 1972) โดยหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน โดยการเปลี่ยน needed เป็น want to และ แปลความ water stopped ว่า 'ที่ปัดน้ำฝน' กำจัดตัวเชื่อม that แล้วสร้างเป็นประโยคใหม่ที่มีโครงสร้างซับซ้อนน้อยกว่า เพื่อให้สามารถเขียนตีความออกมาได้

4. โครงสร้างประโยคที่กลุ่มสูงประสบปัญหาในการตีความมากที่สุดคือ ถูกต้องเพียง 62.5 % เป็นประโยคที่มีโครงสร้าง N and N VP : The famous poet and the professor came to my office yesterday. (ปรับปรุงจาก สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2519:70) ความกำกวมของประโยคนี้อยู่ที่สามารถตีความได้ว่ากวีชื่อดังกับศาสตราจารย์เป็นคนเดียวกันหรือเป็น

คนละคนกัน

ความหมายภาษาอังกฤษที่กลุ่มสูงตีความ : The famous poet and the famous professor came to my office yesterday.

ความหมายภาษาไทยที่กลุ่มสูงตีความ : นักประพันธ์ชื่อดังและศาสตราจารย์ชื่อดังมาดูที่ทำงานฉันเมื่อวานนี้

จากการตีความของกลุ่มสูงข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการใช้คำคุณศัพท์ famous ขยายข้ามเข้าไปในคำนามอีกคำหนึ่ง ซึ่งจากประโยคที่ใช้ในการทดสอบจะมี article คือ the ในคำว่า the professor ซึ่งช่วยแสดงให้เห็นว่าคำคุณศัพท์นั้นขยายเฉพาะนามตัวแรก แต่กลุ่มสูงส่วนใหญ่ก็ตีความออกมาด้วยความหมายที่ใกล้เคียงกันคือเข้าใจว่าทั้งศาสตราจารย์และกวีเป็นคนชื่อดัง ซึ่งเป็นการตีความเบี่ยงเบนจากเป้าหมายตามทฤษฎี

นอกจากนี้สมมติฐานที่คาดว่าประโยคความซ้อนจะเป็นปัญหาามากที่สุดสำหรับนักเรียนไทย ผลการวิจัยพบว่า ประโยคความซ้อนเป็นโครงสร้างที่กลุ่มสูงสามารถทำได้ดีที่สุดและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากผลของการเรียนรู้ (transfer of learning) คือ นักเรียนกลุ่มประสบการณ์สูงให้ความสำคัญกับความซับซ้อนทางภาษา ดังเช่น กรณีของประโยคความซ้อน จึงมุ่งฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจและความชำนาญในการตีความ เป็นผลให้การตีความในส่วนที่เป็นประโยคความซ้อนทำได้ดีกว่าประโยคชนิดอื่นที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อนเท่า การตีความประโยคความซ้อนได้ถูกต้องตรงตามเป้าหมาย จึงมีปริมาณสูงที่สุดถึง 96.25%

5. โครงสร้างประโยคที่กลุ่มเจ้าของภาษาประสบปัญหาในการตีความมาก คือ _____ VP1 Adv VP2 : The girl who sat with Helen sometimes played the violin. (Praromrat Jotitkashira, 2006:378) ความกำกวม

ของประโยคนี้อยู่ที่คำว่า sometimes ว่าจะขยายกริยา sat หรือขยายกริยา played ของเด็กผู้หญิง

ความหมายภาษาอังกฤษที่เจ้าของภาษาตีความ : Helen sometimes played the violin and sat with a girl.

จากการตีความของเจ้าของภาษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการตีความความหมายเบี่ยงเบนไปจากความหมายตามทฤษฎี ในการศึกษารั้งนี้เชื่อว่าเจ้าของภาษาจะสามารถตีความประโยคกำกวมได้ตรงตามเป้าหมายตามทฤษฎี คือ เมื่อเห็นจะสามารถแยกแยะได้ทันทีว่าประโยคนี้มีความกำกวม แต่จากการทดสอบพบว่าในบางกรณี โดยเฉพาะกรณีนี้ เจ้าของภาษาตีความประโยคนี้ได้ตรงตามทฤษฎีน้อยที่สุด คือ ถูกต้องเพียง 80 % อาจมีสาเหตุมาจากการทดสอบนี้ให้ตีความโดยไม่มีบริบทร่วมด้วยจึงทำให้เจ้าของภาษาบางคนไม่สามารถตีความประโยคกำกวมได้ตรงตามทฤษฎี ดังนั้นการตีความประโยคกำกวมในความเป็นจริงต้องอาศัยบริบทประกอบด้วย

สรุปและอภิปราย

การศึกษาการตีความความกำกวมทางวากยสัมพันธ์ในประโยคภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบการตีความประโยคที่มีความกำกวม ในกลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงและต่ำกับเจ้าของภาษา พบว่าการตีความประโยคกำกวมของนักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์สูงจะสามารถตีความประโยคกำกวมได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากกว่านักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับความซับซ้อนของประโยคส่งผลต่อการตีความของกลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ความ

แตกต่างในการเข้าใจประโยคเกี่ยวข้องกับระดับประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษา ซึ่งระดับความซับซ้อนนี้ไม่ได้ส่งผลต่อกลุ่มนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงที่ตีความประโยคซับซ้อนได้มากใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา นักเรียนไทยกลุ่มประสบการณ์สูงจะเข้าใจและสามารถตีความความหมายของประโยคคำถามได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากกว่ากลุ่มประสบการณ์ทางภาษาต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องภาษาในระหว่างที่ผู้มีประสบการณ์สูงจะใช้ภาษาได้ใกล้เคียงภาษาเป้าหมายมากกว่าผู้มีประสบการณ์ต่ำ ในการตีความประโยคคำถามจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะมีบริบทประกอบร่วมด้วย ซึ่งทำให้การตีความมีความถูกต้องมากขึ้น การศึกษานี้ซึ่งเป็นการศึกษาการตีความประโยคคำถามที่ไม่มีบริบทอื่นๆ ประกอบ เป็นผลให้ผลการทดสอบยังไม่สามารถแสดงให้เห็นชัดเจนว่าในการใช้ภาษาจริงๆ ที่ประโยคจะเกิดในบริบทการใช้เสมือนนั้น ผู้เรียนจะมีปัญหาในการตีความเช่นเดียวกับผลการวิจัยนี้หรือไม่ ผู้วิจัยใคร่เสนอว่าการสอนภาษาควรสอนโดยการอาศัยบริบทประกอบด้วยเสมอ นอกจากนี้ผลการวิจัยแสดงให้เห็นชัดว่าประสบการณ์ในการใช้ภาษามีผลต่อความสามารถในการตีความด้วย ผู้มีประสบการณ์ทางภาษาสูงจะรับรู้ความกำกวมและตีความได้มากกว่าผู้มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำอีกประการหนึ่ง การตีความจะอาศัยประสบการณ์ที่ผู้ตีความเคยรับรู้มาเป็นส่วนประกอบในการตีความ ดังนั้นจึงจำเป็นที่การเรียนการสอนภาษาที่สองจะต้องให้ผู้เรียนได้ผ่านประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหลากหลาย เพื่อฝึกฝนให้สามารถเข้าใจและใช้ภาษาสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น มิใช่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป็นอย่างดี แต่ไม่สามารถเข้าใจความหมาย และไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

บรรณานุกรม

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). ความหมายหลายนัยในโครงสร้างภาษาอังกฤษ = **Ambiguity in English**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Brown E.K. and Miller J.E. (1980). **Syntax: a linguistic introduction to sentence structure**. London: Hutchinson.

Corder, S. P. (1981). **Error analysis and interlanguage**. Oxford : Oxford University Press.

Ha, J. A. (2005). Age-Related Effects on Syntactic Ambiguity Resolution in First and Second Languages : Evidence from Korean-English Bilinguals. In **Proceedings of the 7th Generative Approaches to Second Language Acquisition Conference (GASLA 2004)**, ed. Laurent Dekydtspotter et al., 111-123. Somerville, MA : Cascadilla Proceedings Project.

Lyons, J. (1979). **Introduction to theoretical linguistics**. London : Cambridge University Press.

_____. (1977). **Semantics II**. Cambridge : Cambridge University Press.

Praromrat Jotitkashira. (2006). **Introduction to the English language: system and structure**. 2nd ed. Bangkok : Academic Works Publishing Center Faculty of Arts, Chulalongkorn University.

Richards, J.C. (1974). **Error analysis: perspectives on second language acquisition**. London: Longman.

- Selinker, L. (1972). **Interlanguage**. *International Review Applied Linguistics* 10,(3), 209-231.
- Simpson, G. B.(Ed). (1991). **Understanding word and sentence**. Amsterdam: North-Holland Elsevier.
- Tallerman, M. (2005). **Understanding Syntax**. 2nd ed. London : Hodder Arnold.